

STICHTELYKE
HEILZAME RAAD
AAN HET
VERËNIGDE NEDERLAND:
Onder GODS drukkende
O O R D E L E N.

Ziet, de hand des Heren is niet verkort, dat zy niet zoude kunnen verlossen, en zyne oor is niet zwaar geworden, dat zy niet zoude kunnen horen; maar uwe ongerechtigheden maken eue scheiding tusschen ulieden en tusschen uwen God, en uwe zonden verbergen het aangezigt van ulieden, dat by niet hore. Jezaïa LIX: 1, 2.

Hoe gaat yder zo gebukt,
En ter aarde neêrgedrukt
Onder Gods geduchte slagen,
Die hy, door des vyands magt,
Heeft den Lande toegebracht?
Weigert Neêrland die te dragen?

— — — — —

Waren

Waren 't uwe zonden niet,
 Die u bragten in 't verdriet,
 Datge u tans zo zwaar voelt treffen?
 Of moet God, wiens trouwen raad
 Gy te roekloos hebt versmaad,
 U straks van de straffe ontheffen?

Is, toen God ons voorspoed schonk,
 Door gansch Neêrland oud en jongk
 Niet verdarteld door den zegen,
 Ons door zynen gunst bereid?
 Maar waar bleef de dankbaarheid
 Voor het geen men had verkrege?

Voor den wellust, pracht of buik
 Was dier gaven sneed misbruik.
 Yder deed schier wat hy konde,
 Om, in dartlen overmoed,
 God te tergen door zyn goed.
 Met den rykdom klom de zonde.

Mindre roeden reeds bezuurd
 Zyn, doch zonder vrucht, verduurd.
 Neêrland kost die krankheid dragen.
 Zeeworm, schaarsheid, watersnood,
 't Veld en stal van vee ontbloot
 Waren veel te lichte flagen.

't Moit

S T I C H T E L Y K E

't Moft het zwaard des oorlogs zyn
 In 's Lands boezem, zou de pyn
 't Stugge hart gevoelig maken:
 Maar, in ftede dat het zou
 Werken een oprecht berou,
 Durft het nu Gods weg noch wraken.

Zinloos Nederland, zie toe!
 's Heren welverdiende roê,
 Door geen morren af te wenden,
 Treft u om uw eige fchuld;
 Zult gy dan door ongeduld
 Noch verzwaren uwe elenden?

Neen! Gods roê moet zyn gekuft,
 Zal de langverbeurde ruft
 En zyn gunft weer tot u keren.
 Zoekt gy die, erken zyn recht,
 Die dees jamren op u legt,
 Opdat gy uw plicht zoud leren.

Zeg ook niet, het is te laat,
 Om de rampen van den Staat
 Door belydnis en bekeering
 Af te wenden. 's Heren trou
 Zal miffchien, op ons berou,
 Ons behoên voor overhering.

Denk

Denk niet, schoon een deel van 't Land,
Door zyn richterlyke hand,
Zy in 's vyands magt gegeven,
Dat ons geen de minste hoop,
Om den dwingland in zyn loop
Noch te stuiten, zy gebleven.

Zo zou 't wezen, dat is waar
Zom' in dezen toestand maar
Most op hulp van menschen staren.
Billyk hield men voor altoos
Dan 's Land redding hopeloos
Uit dees nypende gevaren.

Doch, schiet menschenhulp te kort
's Hemels hand en bystand word
In geen nood te zwak bevonden.
Haast was 't Vaderland verloft,
Zo 't in waarheid wilde en kost
Afstand doen van zyne zonden.

Of is 's Hemels God en Heer
Nu voor Nederland niét meer
Zulk een rotssteen als voor dezen?
Immers reikt zyne almagt toe
Om de striemen, door zyn roé
Eerst geslagen, te genezen.

S T I C H T E L Y K E

Die voorheen de Rode Zee
 Kloof door zyne magt aan twee,
 Om zyn Israël te leiden,
 Tuffchen watermuren door,
 Langs een noitbetreden spoor,
 Kan ons ook het heil bereiden.

Die 't Assyrisch heir versloeg
 En weer naar zyn ryksgrens joeg
 Sanherib, kan Vrankryks koning
 In zyn hoogmoed wederstaan,
 En zyn gansche magt verlaan,
 Zynen wrevel ter beloning.

God, die alleen wondren doet,
 Was altoos en is noch goed
 Allen, die op hem vertrouden.
 Keert zich Neêrland weer tot hem,
 Hoort het weer naar zyne stem,
 Zo zal hy 't ook weer behouden.

Maar vernedren wy ons niet,
 's Heren toorn en ons verdriet
 Zullen wis noch hoger steigeren.
 Steunenwe op een vleeschen arm,
 Zo zal hy voor ons gekerm
 Sluiten 't oor en bystand weigeren.

Geef

Geef dan, Neêrland, Gode de eer,
 En keer nu 't noch tyd is, weer
 Tot hem, dien gy hebt verlaten.
 Toon door een oprechte boet,
 Dat gy waartyk afstand doet
 Van 't geen hy in u moet haten.

't Heilig volk voeg zich te saam
 Om des Heren groten naam,
 Nedrig, vurig en eendragtig,
 Aan te roepen, tot zyn hand
 Zich ter redding van het Land
 Keer; hy is toch alles magtig.

Hy zal mooglyk, als voorheen,
 In ontferming Neêrlands beên
 Horen, en weer wondren werken.
 Meermaals heeft hy 's vyands magt,
 Tot 's Lands heil te niet gebragt.
 Zyn wy zwak, hy kan ons sterken.

Was 't niet op der goeden bê,
 Dat zyn wonderhand alrê
 Zich heeft tastlyk doen gevoelen,
 Toen hy den Nassauschen Held
 Heeft ten hoofd des Staats gesteld,
 Ondanks veler tegenwoelen?

S T I C H T E L Y K E

Was niet zulk een ommekeer
 't Zichtbaar werk van 's hemels Heer,
 Boven 't menschelyk vermogen?
 Hy, die 't gansch heeläl regeert,
 Heeft gansch Neêrland 't hert gekeerd.
 't Was een wonder in onze ogen.

Mooglyk is dit Gods begin,
 Om 't zieltogend Land weer in
 De oude vryheid, eer en luister
 Te herstellen, en voor 't licht
 Van zyn vriendlyk aangezicht
 Te verdryven 't aklig duister.

Roept ons dit niet luidkeels toe?
 God is niet berouwens moê!
 Naakt tot hem; hy zal weer naken
 Tot ons in dees hogen nood.
 Niets is voor zyn arm te groot,
 Als hy voor ons heil wil waken.

Wantrout zynen wil noch magt.
 T' onzer redding. bid en wacht.
 Zoekt in stilheid en vertrouwen
 Uwe sterkte. zyne hand
 Zal dan mooglyk 't Vaderland,
 Om zyn zelfs wil, noch behouën.

Geeft,

Geeft, door snode ondankbaarheên,
Gode maar geen nieuwe reên,
't Pas begonnen werk te staken,
't Heil te wenden van ons af,
En, door welverdiende straf,
Van den Staat een eind te maken.

Maar zo u zyn goedheid red,
Stelt u zelve deze wet,
Dat gy voortaan trou zult blyven
Aan uw Redder, God en Heer,
Die dan tegen u ook weer
Noit zal bittere dingen schryven.

Dan zal hy, op uwe bê,
Gunnen aan den Lande vrê,
En al uwen handel zegenen.
Vryheid, Godsdienst, welvaart zal
Veilig zyn. geen ongeval
In zyne ongunst u bejegenen.

5. Augustus

1747.

V 3

OP-